

zavarta meg. A rektor beszéde után ugyanis az Emericana kerületi vezére akarta kifejtetni az ifjúság álláspontját, beszédét azonban a rektor nem hallgatta meg. Ilyen előzmények után az Emericana egész ifjúsági vezérsége lemondott, majd memorandumot nyújtottak be az egyetem tanácsához, amelyben a címer mellett a kereszt kitűzését is kérték. Ennek a memorandumnak az ügyében rendkívül hossz-
szas tanácskozást tartott szerdán az egyetemi tanács, a határozatról azonban csak csütörtök délelőtt adtak ki hivatalos közleményt. Sem a közlemény kiadása előtt, sem azután a rektor és az egyetemi tanács tagjai az ügyre vonatkozóan semmiféle kijelentést nem tettek, ugyancsak a tanács határozata szerint.

A hivatalos közlemény a következőket tartalmazza: „A m. kir. Ferenc József Tudományegyetem Tanácsa 1935. évi december hó 11-én tartott IV. rendes ülésében foglalkozott az egyetemi ifjúság Emericana, DEFHE, SzEFHE szervezetekbe tömörült részének azon kérésével, hogy az egyetem tantermeiben az állami címer mellett, melynek kitűzését az egyetem Tanácsa a legutóbbi ülésén már elrendelte és foganatosította is, a kereszt kifüggesztessék – a következő határozatot hozta: Az egyetemi Tanács azt állapította meg, hogy a kérelem tárgyában való érdemleges döntés az egyetemi tanács hatáskörét túlhaladja. A Tanács megítélése szerint a jelenlegi helyzet megváltoztatása a törvényhozás, illetőleg a felelős minisztérium hatáskörébe tartozik. A Tanács mai üléséből felterjesztést intéz a m. kir. vallás- és közoktatási Miniszter Úrhoz a kérdés alkotmányos úton leendő tisztázása érdekében. A Tanács az ifjúság kérvényét pártolólágg terjeszti fel a Miniszter Úrhoz.”

E határozathoz, az egyetem Tanácsa álláspontjának megvilágítására dr. Ditrói Gábor, az egyetem Rector Magnificusa még a következőket fejtette ki: „Az egyetemi Tanács a keresztény és nemzeti irányt a magyar jövő fundamentumának tekinti és maga is e világfelfogás alapján áll. Örömmel látja tehát a keresztény egyetemi ifjúság minden olyan törekvését, mely az állam, vagy a társadalom intézményeiben a keresztény és nemzeti jelleget kidomborítani akarja, feltéve, hogy az ifjúság mozgalma törvényes keretek között marad az egyetemi rendet és fegyelmet nem sérti, s a nemzeti és felekezeti békét meg nem bontja. Mindezekre ügyelni az egyetemi tanácsnak nemcsak hivatalos, de hazafias kötelessége is.

Szegedi Új Nemzedék XVII. (1935) december 13. 1. oldal

377. A MEFHOSz emlékirata az ifjúság kívánságairól

A MEFHOSz emlékiratot készített az egyetemi és főiskolai, valamint a diplomás ifjúság kívánságairól, s azt a kormány, a felsőház és képviselőház tagjaihoz eljuttatta, s füzet alakjában ki is adta. Az emlékirat rövid visszatekintést vet a keresztény ifjúság mozgalmaira és a MEFHOSz tizenöt éves múltjára, majd a numerus claususról a következőket mondotta: Követeljük a numerus clausus fenn-tartását. Nem akarjuk újra felszaggatni azokat a sebeket, amelyeket a háborús ifjúság az 1920. évi XXV. numerus claususról szóló törvénycikk életre hívásával kívánt begyógyítani, de rámutatunk azokra a szociális okokra, amelyek miatt e

törvény betartását meg-meg újuló nyugtalansággal követeli az egyetemi hallgatóság. Négy egyetem és kilenc főiskola ontja a diplomásokat. Évente 2500 ifjú hagyja el az egyetemet, telve tudással és munkavágygal, akinek azonban csak mintegy 30 százaléka tud elhelyezkedni, többnyire közhivatalokban a legképzhetetlenebb protekciók igénybevételével. A kevésbé szerencsés 70 százalék elhelyezkedése lehetetlen, mert a magángazdaság elzárkózik előlük. Itt van az összefüggés a numerus clausus követelése és az ifjúság elhelyezkedési lehetőségei között. Ezt az összefüggést fel kell ismerni. A numerus clausus hatályon kívül helyezése mindaddig lehetetlen, amíg a magángazdaság egy részének elzárkózása következtében a magyar keresztény ifjúság elhelyezkedésének kérdése meg nem oldódik.

Az ifjúság elhelyezkedésével kapcsolatban többek közt ezeket tartalmazza az emlékirat: Tiltakozunk az ellen, hogy már egyszer nyugdíjazott tisztviselők újraalkalmazásával töltsék be az ifjúságot megillető helyeket. Javasoljuk továbbá, hogy a törvényhozás és a kormány ismételten hívja fel a magángazdaságot az állástalan diplomások ideiglenes foglalkoztatására és a már ideiglenesen foglalkoztatottak végleges alkalmazására. A szellemi munkanélküliség égető valóságával szemben meg nem engedhető, hogy egyes vállalatok, az alkalmazottak munkaerejét, versenyt támasztva kiuzsorázzák, vagy a hivatalos munkaidőn túl is dolgoztatják. Amikor a fizikai munkások 48 órás munkahetét – nagyon helyesen – lassan sikerül megvalósítani és kötelezővé tenni, követeljük a szellemi munkások részére a 36 órás munkahetet. Az ifjúság nyomorának és a nyomoronyhítás kérdésének feltárása után a tandíjrendszer reformjáról szól az emlékirat: Rá kell mutatnunk az ifjúság szociális bajainál arra, hogy mikor egy részről a támogatást minden vonalon csökkentették, ugyanakkor egészséges szelekció céljából tandíjemeléssel és takarékoság miatt más kedvezmények megvonásával súlyosbították a diákság helyzetét. Hóman Bálint dr. kultuszminiszter úr a képviselőház plénuma előtt jelentette ki, hogy ő maga is súlyosnak tartja a mai tandíjterheket. Ígéretet tett, hogy a szükséges statisztikák elkészítése és előtanulmányok elvégzése után a lehető legrövidebb időn belül megreformálja az egyetemi tandíjrendszert, figyelembe véve a szegényebb hallgatók teherbírását. Csak a megoldás módjában tért el elgondolásunktól: a progresszív helyett a degresszív tandíj mellett foglal állást.

A megoldási mód tekintetében szívesen engedünk, mert a MEFOHSz-nak és az ifjúságnak csak egy elvi álláspontja van ebben a kérdésben: alacsony tandíjat és minél több tandíjmentességet azoknak a szegénysorsú hallgatóknak, akik ezt megérdemlik.

Az emlékirat további fejezetei a központi diákház, diákszanatórium, diáküdülők, külföldi ösztöndíjak és tanulmányutak, külföldi diákszervezetek, a diákegység, diáksajtó, az ifjúság egyetemen kívüli szellemi és tudományos tevékenysége, kisebbségi intézet, politikai követelések címszó alatt foglalkoztak külön-külön

az egyes problémákkal. Végül érdekes kimutatást találunk arról, hogy mennyibe kerül ma egy diploma megszerzése. Eszerint a jogi diploma megszerzése 2286, az orvosi 2756, a bölcsész 2513, az állatorvosi 1763, a közgazdász 2159, a gyógyszerész 2335, a mérnök 3238, a gazdaság diploma pedig 1073 pengőbe kerül. Ezekben az összegekben természetesen nincsenek benne a tanuló életfenntartási költségei, csupán a tandíjak, mellékdíjak, vizsgadíjak, illetve, avatási és egyéb költségek.

Az emlékirat bizonyára hozzájárul az ifjúság égető kérdéseinek mielőbbi megoldásához.

Szegedi Új Nemzedék XVII. (1935) december 13. 3. oldal

378. A 10 éves MIEFHOE

A jubiláló egyesület alapvető problémája enni adni az éhezőknek. Enni adni azoknak a szegény diákoknak, akik tanulni akarnak, tudnak s talán visszafizetik az egyesületnek, az egész nemzetnek is azt, amit rájuk költöttek. Visszafizetik az egyesületnek akkor, ha tehetségük szikrájával, géniuszuk szárnyratörésével nevet szereznek maguknak. 10 éve, hogy a MIEFHOE szegedi osztálya, mint a Magyar Izraelita Egyetemi és Főiskolai Hallgatók Országos Egyesületének szegedi csoportja megalakult, természetesen szubordináltan a budapestitől kezdte kibontakozását. A kis menza 10 éve rakta le fundamentumát, kezdetben a zsidó hitközség Margit utcai kifőzdéjében, majd a Tisza Lajos körúton és 4 év óta a Kárász uccában helyezkedik el. 1200 hallgatóval kezdte meg működését. A numerus clausus jelentősen megcsappantotta a diákok számát úgy, hogy a menza jelenleg 100 diákra zsugorodott össze. Az egyesület ügyeit a 17 tagból álló tisztikar, választmány, közgyűlés, számvizsgáló és fegyelmi bizottság intézi. Az egyesület szűkebb körű kulturdelutánokat rendez, nyilvánosan is részt vesz a kulturestéken, minden évben egyik legsikerültebb bálja a menzabál. A MIEFHOE vándorgyűlését az idén Szegeden tartják meg, így a jubileumi ünnepek súlypontja májusra tolódik, amikor az összes testvéregyesületek: a budapestiek, miskolciak, pécsiek és debreceniek is részt vesznek.

A Ferenc József Tudományegyetem a második patrónus. Az egyetemünk az egyesületet támogatásban részesíti, a Diákjóléti Iroda a diákok életérdekeit állandóan figyelemmel kíséri, őket állandóan támogatja. Az egyház főtisztelendő tagjai viselik a vallásos élet ápolásának, a vidéki fiatal egyetemi hallgatók elhelyezkedésének nem jelentéktelen terhét, s akik fáradtságot nem kímélve, szeretettel karolják fel minden egyes hozzájuk forduló egyetemi hallgatónak kívánságait és panaszait.

Az őszi hónapok elején alakult meg a MIEFHOE szeniorátusa, amely az életbe már kikerült, egyetemet végzett hallgatókból alakult meg. A MIEFHOE kebelén belül ez a szeniorátus az, amely a MIEFHOE erősödésének, kulturális megmozdulásainak, szélesebb körben való propagálásának előfeltétele.